

γάμα

γάμα, το, άκλ. ουσ. [<αρχ. γάμμα <σημιτ. gimel (= καμήλα)], το γάμα· (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) η συμβολή του οριζόντιου και κάθετου δοκαριού της εστίας του τερματοφύλακα που σχηματίζει ορθή γωνία, και αυτή η ίδια η γωνία: «μετά το σουτ του τάδε η μπάλα χτύπησε στο γάμα της εστίας και βγήκε έξω || μετά το σουτ του τάδε η μπάλα κατέληξε στο γάμα της εστίας». Από τη σχηματική αναπαράσταση του γράμματος γάμα του ελληνικού αλφαβήτου·

- τον έστειλε στο γάμα, δεν του έδωσε την παραμικρή ευκαιρία να αντιδράσει, τον άφησε άναυδο: «του 'δωσε τόσο πληρωμένη απάντηση, που τον έστειλε στο γάμα». Από την εικόνα του τερματοφύλακα, που βλέπει την μπάλα να κατευθύνεται στο γάμα της εστίας του ανήμπορος να αντιδράσει·

- τον πέταξε στο γάμα, βλ. συνηθέστ. τον έστειλε στο γάμα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας